

Práce pojednává o podobě a konfliktních tématech pákistánské imigrace ve Velké Británii. Pákistánská imigrace přicházela do Velké Británie od 50. let, ale až v 80. letech se stala relevantní politickou otázkou, kvůli nárůstům požadavků menšin. Protože jde o etnikum, jejichž zvyky, kultura a hlavně náboženství se rapidně odlišují od britského stylu života, budí ve společnosti neklid a nespokojenost. Práce sama se věnuje především obrazu komunity. Bere na zřetel měnící se styl života tří generací. Vycházím z toho, že pro velkou část muslimů je islám vším, prostupuje celý jejich život. První část práce se odvíjí od teoretického přístupu k integraci a imigraci a předkládá jejich modely. Velká Británie podle všeho představuje "rozdvojenýll model, podle kterého je žádoucí, aby přistěhovalci navenek ctili anglickou instituci a kulturu, ale v soukromí se mohou držet své tradice. V druhé, nejrozsáhlejší části se zaměřuji na vzdělávání, zaměstnání a náboženský život, který je specifický a pestrý, protože odráží hnutí a trendy přejaté z Pákistánu. Podtrhuji zejména specifické náboženské požadavky muslimů, které jsou ve střetu s britskou a západní společností. Ve třetí části se píše především o negativních aspektech života, kterému jsou Pákistánci ve Velké Británii vystaveni. Jde nejen o fyzické napadání a islamofobní narážky, ale zejména o nerespektování ,

VIry ve veřejných institucích. Hovořím především o diskriminaci ve školách, v zaměstnání, v nemocnicích, ale také o příklonu mladé generace Pákistánců k radikalismu a podpoře některých teroristických skupin. V další kapitole se zaměřuji především na identitu druhé generace muslimů, která se v Británii narodila. Podstatný je její měnící se vztah k tradici, rodině a víře. Bolestivá témata polygamie a vražd ze cti jsou zpracována v kapitole poslední.